

نہ
راز نہما
و
رمضان
پا

دکتر سید محمد کرد بنی هاشمی

بنی‌هاشمی، سید محمد، ۱۳۳۹

راز پنهانی و رمز پدایی / سید محمد بنی‌هاشمی. تهران: نیک‌معارف،

. ۱۳۸۴

ص. ۳۹۲

ISBN: 964 - 5567 - 80 - 7

فهرستنامه بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه ص ۳۸۷ - ۳۹۰؛ همچین بصورت زیرنویس.

۱. محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. غیبت. ۲. محمدبن

حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. غیبت، احادیث. الف. عنوان.

۲۹۷/۴۶۲ BP ۲۲۴/۴/۹/۲

۱۸۰۶۲ - ۱۸۴ م

کتابخانه ملی ایران

تلفن ۰۱۰ ۶۶۹۵۰۰۰ (۴ خط)

نام کتاب
نویسنده
ناشر
نوبت چاپ
تیراژ	۲۵۰ ..
حروفچینی و صفحه‌آرایی
طرح جلد
چاپ
قیمت	۵۰۰ تومان

ISBN 964 - 5567 - 80 - 7

شابک ۷_۸۰_۵۵۶۷

تهران، خیابان کارگر جنوبی، خ روانمehr، کوچه دولتشاهی، شماره ۴، زنگ اول

تلفن ۰۱۰ ۶۶۹۵۰۰۰ - فاکس: ۰۲۶ ۶۶۴۸۰۰۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

این تلاش ناچیز را به نیابت از

همه اساتیدی که در محضر شان درس مهدویت آموخته ام،

به:

مایه فخر کرده همه مادران مؤمن، پورنده نور پروردگار و امانتدار این او

مولانا حضرت نرجس خاتون سلام اللہ علیہ

تقدیم می دارم.

مؤلف

فهرست مطالب

۱۵	پیش‌گفتار
	بخش اول
	پیدایی و پنهانی امام عصر ^{علیهم السلام} در غربت
۲۱	فصل ۱ - سابقه غیبت خلیفه الهی در زمین
۲۱	غیبت حضرت ادریس ^{علیہ السلام}
۲۲	غیبت خلیفه (یا خلفای) الهی پس از حضرت نوح ^{علیہ السلام}
۲۳	غیبت حضرت یوسف ^{علیہ السلام}
۲۶	غیبت خلفای الهی پیش از ظهور حضرت موسی ^{علیہ السلام}
۲۷	غیبت حضرت موسی ^{علیہ السلام}
۲۸	معنای غیبت امام عصر ^{علیہ السلام}
۳۱	حالی نبودن زمین از حجّت الهی
۳۲	توجه دادن امام عصر ^{علیہ السلام} به غیبت‌های انبیاء ^{علیهم السلام}
۳۶	پیشگویی پیامبر اکرم ^{صلی الله علیه و آله و سلم} در مورد غیبت امام دوازدهم ^{علیہ السلام}

۶ * راز پنهانی و رمز پیدایی

۳۸	پیشگویی امیر المؤمنین علیه السلام درباره غیبت امام عصر علیه السلام
۴۰	پیشگویی حضرت مجتبی علیه السلام نسبت به غیبت حضرت ولی عصر علیه السلام
۴۱	پیشگویی پدر بزرگوار امام زمان علیه السلام در مورد غیبت فرزند خویش
۴۲	پیشگویی پیامبر اکرم ﷺ درباره دو غیبت آخرین جانشین خود
۴۳	پیشگویی سال شروع غیبت امام عصر علیه السلام از ۴۰ سال قبل

فصل ۲۷ - چکنی ارتباط با امام عصر علیه السلام در زمان غیبت صفری و کبری

۴۵	تفاوت دو غیبت از جهت مدت زمان آنها
۴۷	تفاوت دو غیبت از جهت نحوه ارتباط با امام غایب
۵۱	غیبت کامل و ناقص
۵۲	جایگاه ممتاز تواب خاص امام زمان علیه السلام حتی در غیبت کبری
۵۴	بسنده بودن باب نیابت خاصه (تکالیف جدید) در غیبت کبری
۵۸	معلوم بودن جایگاه امام علیه السلام برای برخی از خواص در هر دو غیبت
۶۱	عدم امکان ارتباط اختیاری با امام علیه السلام در غیبت کبری
۶۳	ناشناخته بودن کارگزاران امام علیه السلام در زمان غیبت کبری
۶۷	محدود دیت های کارگزاران در ارتباط با مردم و امام علیه السلام
۶۸	عنایت حضرت به مؤمنان بدون وجود راه ارتباطی ظاهری با ایشان

فصل ۲۸ - برهه وری از امام غایب علیه السلام

۶۹	تشبیه امام غایب علیه السلام به خورشید پس ابر
۷۱	ارزش و اهمیت نور ولایت امام عصر علیه السلام
۷۲	امتحان حضرت آدم علیه السلام در خصوص ولایت امام عصر علیه السلام
۷۵	امتحان حضرت ابراهیم علیه السلام در مورد ولایت امام زمان علیه السلام
۷۷	تفاوت مؤمنان در برهه مندی از نور ولایت امام غایب علیه السلام
۷۹	سطح پایین و بالای برهه بردن از خورشید پشت ابر
۸۱	رابطه دیدار امام غایب با معرفت ایشان

۷ فهرست مطالب *

۸۳	اولویت انجام وظیفه بر اهتمام نسبت به دیدن امام غایب
۸۵	تذکرات نایب دوم امام زمان در مورد دیدار حضرت و شوق نسبت به آن
۸۸	غیبت امام عصر خواست قطعی خداوند
۸۹	ضرورت تسلیم نسبت به غیبت امام زمان
۹۱	اهمیت زیارت امام در زمان غیبت
۹۵	فصل ۴- اشتیاق و اهتمام برای دیدار امام غایب
۹۵	دو گرایش افراطی و تفريطی در مورد شوق دیدار امام غایب
۹۸	شوق دیدار امام عصر لازمه ولايت و محبت ایشان
۱۰۰	استحباب دعا برای دیدار امام عصر در زمان غیبت
۱۰۲	اشکالات وارد شده بر تقاضای دیدار امام زمان در زمان غیبت
۱۰۲	بررسی دلالت الفاظ دعاها بر دیدن امام زمان در زمان غیبت
۱۰۵	تقاضای رؤیت امام عصر در زمان غیبت و ظهور
۱۰۸	مطلوبیت تمای رسیدن به خدمت امام زمان و دعا برای تحقق آن
۱۱۰	استحباب اصرار در دعا برای تقاضای دیدار امام زمان
۱۱۱	وظیفه مؤمن در صورت عدم استجابت دعا
۱۱۲	خطر شیفتگی شدید به امام زمان
۱۱۴	ذکر آداب و اعمالی برای تشریف خدمت امام عصر
۱۱۶	مراقبت بر یکی از تعقیبات نماز برای توفیق دیدار امام عصر
۱۱۸	تشریف صاحب مکیال خدمت حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه
۱۱۹	عمل به وظیفه؛ بهترین راه رسیدن به فیض دیدار امام زمان
۱۲۳	فصل ۵- بررسی محبت تشریف بمحضر امام زمان
۱۲۳	ادعای رؤیت امام عصر
۱۲۴	تشریف سید بن طاووس به محضر حضرت مهدی
۱۲۵	تشریف مرحوم علامه بحرالعلوم خدمت حضرت ولی عصر

۱۲۷	تشرفات میرزا محمد تقی موسوی اصفهانی خدمت امام زمان <small>علیه السلام</small>
۱۳۰	تشویق به نقل قضایای مقتدر در تشرف خدمت حضرت <small>علیه السلام</small>
۱۳۱	عدم جواز تکذیب مدعی تشرف
۱۳۱	منظور از مشاهده‌ای که باید تکذیب شود
۱۳۵	نقد و بررسی اصالت اشتباه و دروغ در مورد آذعای رؤیت
۱۳۶	بررسی آذعای لزوم تکذیب مدعی رؤیت
۱۳۷	بررسی اخبار دال بر عدم امکان رؤیت امام زمان <small>علیه السلام</small> در زمان غیبت
۱۳۸	نظر علامه بحرالعلوم درباره مدعی رؤیت
۱۳۹	تکذیب مدعی رؤیت در عمل
۱۴۱	عدم تمامیت دلیل بر تکذیب مدعی رؤیت
۱۴۲	تفاوت میان اثبات شرعی و احراز وجودی
۱۴۴	حجیت یا عدم حجیت شرعی تشرفات
۱۴۷	معیارهای اعتماد بر تشرفات منقول
۱۴۹	نمونه‌ای از تشرفات قطعی در زمان غیبت کبری
۱۵۱	قرینه‌ای بر عدم جواز اعتماد به نقل تشرف
۱۵۲	لزوم احتیاط در اعتماد و عدم اعتماد بر حکایات تشرف
۱۵۵	فصل ۶- برهه‌وری خواص از خوشیده وجود امام عصر <small>علیه السلام</small>
۱۵۵	باز بودن راه به سوی امام غایب <small>علیه السلام</small>
۱۵۷	اختصاص این راه به خواص
۱۵۸	سیره و سلوک خواص امام زمان <small>علیه السلام</small>
۱۶۲	بطلان آذعای ارتباط با امام <small>علیه السلام</small>
۱۶۴	گناهان؛ سبب محظوظ شدن از امام عصر <small>علیه السلام</small>
۱۶۶	رفع حجاب از نفس با تهذیب آن

بخش دوم
راز پنهانی امام عصر علیهم السلام

فصل ۱ - بررسی عقلی علت غیبت

۱۷۱	طرح سؤال: چرا امام عصر علیهم السلام غایب شده‌اند؟
۱۷۲	ارائه برهان لطف برای اثبات ضرورت عقلی وجود امام علیهم السلام
۱۷۴	نقد و بررسی منطقی برهان لطف
۱۷۵	عدم جواز استاد غرض به افعال الهی
۱۷۷	سنّت «امتحان» در خلق خداوند
۱۷۹	عدم وجوب «لطف» در امتحان الهی
۱۸۰	ملزم نبودن خداوند به رعایت اصلاح در مورد بندگان
۱۸۴	عدم وجوب اعمال جود و کرم از جانب خداوند
۱۸۷	خلاصه نقد برهان لطف به نقل از موافقان
۱۸۸	نکات دیگری در نقد برهان لطف
۱۹۱	عدم ضرورت استمرار ظهور امام علیهم السلام
۱۹۲	سؤال از حکمت غیبت امام علیهم السلام
۱۹۲	قابل کشف نبودن حکمت غیبت
۱۹۳	نظریه‌ای درباره ملاک ظهور و غیبت امام علیهم السلام
۱۹۵	سرایت دادن نظریه به ظهور و غیبت امام علیهم السلام برای هر فرد
۱۹۶	تأیید نظریه مزبور با آیات و روایات
۱۹۸	نظریه علت فلسفی غیبت امام علیهم السلام
۱۹۹	اعطای نعمت‌ها بر اساس لیاقت و شایستگی نیست
۲۰۱	حضور آشکار ائمه علیهم السلام در جامعه بدون وجود لیاقت مردم
۲۰۳	عدم وجوب ظهور امام علیهم السلام بر فرد لایق در زمان غیبت
۲۰۴	سلب نعمت لزوماً به علت بی لیاقی نیست

۱۰ * راز پنهانی و رمز پیدایی

۲۰۵	نقد و بررسی نظریه علت فلسفی غیبت امام ^{علیهم السلام}
۲۰۶	دیدگاه صحیح درباره ارتباط غیبت امام ^{علیهم السلام} با کفران نعمت ظهور ایشان
۲۰۷	عدم ضابطه کلی برای کشف علت غیبت امام ^{علیهم السلام}
۲۰۸	قابل کشف نبودن حکمت غیبت برای ما
۲۱۰	روشن نشدن حکمت غیبت پیش از ظهور
۲۱۰	تشبیه غیبت امام عصر ^{علیهم السلام} به کارهای حضرت خضر ^{علیهم السلام}
۲۱۱	بررسی نظر مرحوم شیخ مفید درباره علت غیبت
۲۱۴	تصدقیق حکیم بودن خداوند، بدون آگاهی از حکمت الهی
۲۱۵	ممنوغیت سؤال درباره علت غیبت
۲۱۷	بررسی ادعای کشف علت غیبت از توقیع امام ^{علیهم السلام}
۲۱۹	دیدگاه مرحوم سید مرتضی درباره علت غیبت
۲۲۱	بررسی و نقد نظرات مرحوم سید مرتضی
۲۲۲	عدم جواز اظهار نظر عقلی در مورد علت غیبت
۲۲۲	بررسی آراء مرحوم شیخ طوسی و علامه خواجه نصیرالدین طوسی
۲۲۶	وقوع غیبت به اراده الهی

فصل ۲۷ - بررسی ادله نقلی علت غیبت

۲۲۹	معنای «علت» غیبت امام ^{علیهم السلام} در احادیث
۲۳۱	اویین علت غیبت امام ^{علیهم السلام} : ترس از کشته شدن
۲۳۴	دومین علت غیبت امام ^{علیهم السلام} : امتحان مردم
۲۳۶	نقل و بررسی سخن شیخ طوسی در رد این علت
۲۳۷	سخن دیگری در رد این علت و بیان مرحوم شیخ
۲۳۹	سومین علت غیبت امام ^{علیهم السلام} : بر عهده نداشتن بیعت
۲۴۱	چهارمین علت غیبت امام ^{علیهم السلام} : اجرای سنت غیبت پیامبران
۲۴۴	پنجمین علت غیبت امام ^{علیهم السلام} : گناهان مردم

۱۱ فهرست مطالب *

۲۴۶	صحت استناد غیبت امام <small>علیه السلام</small> به علل نقلی مذکور
۲۴۷	طرح علت ششم غیبت و بررسی آن
۲۴۹	فصل ۳- نارسایی اوله نقلی اواعیی بر علت غیبت
۲۴۹	طرح دو علت استحسانی برای غیبت امام <small>علیه السلام</small>
۲۵۰	بررسی توقع امام <small>علیه السلام</small> از جهت بیان علت غیبت
۲۵۵	بررسی نظریه «نیودن ۳۱۳ یار» به عنوان علت غیبت
۲۵۹	یکی نبودن شرط ظهور با علت غیبت
۲۵۹	عدم کفاایت وجود ۳۱۳ نفر برای ظهور
۲۶۰	قاعده‌ای در سخن گفتن به صورت شرطی
۲۶۴	مصادره به مطلوب در استدلال برخی از بزرگان
۲۶۷	بررسی شرط وجود ۳۱۳ یار برای ظهور
۲۶۸	تقدّم ظهور امام <small>علیه السلام</small> بر اجتماع ۳۱۲ یار ایشان

بخش سوم

رمضانی امام عصر علیهم السلام

۲۷۵	فصل ۱- بررسی اوله نقلی اواعیی بر وجود شرایط لازم یا کافی برای رفع غیبت
۲۷۵	نظریه وجود ۳۱۳ یار با اخلاص به عنوان شرط لازم ظهور
۲۷۶	وجود ۳۱۳ نفر، شرط کافی یا شرط لازم؟
۲۷۸	عدم توقف ظهور بر تولد ۳۱۳ یار با اخلاص
۲۷۹	معرّفی برخی از ۳۱۳ یار امام زمان <small>علیه السلام</small>
۲۸۰	تئوری «خواست مردم، شرط لازم و کافی برای ظهور»
۲۸۳	تصویری از وضعیت یاران امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small> در زمان خلافت ایشان
۲۸۷	عدم اعتماد امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small> به مردم در قبول خلافت
۲۸۹	علت عدم قیام امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small> پس از پیامبر <small>صلوات الله علیه و آله و سلم</small>

۲۹۱	معنای «حضور الحاضر و قیام الحجّة بوجود الناصر»
۲۹۳	عدم وجوب پذیرش بیعت با مردم بر امام ^{علیه السلام}
۲۹۴	قابل تحلیل نبودن سیره ائمه ^{علیهم السلام} بر اساس ضوابط بشری
۲۹۶	متکی بودن همه کارهای ائمه ^{علیهم السلام} بر اساس ضوابط الهی
۲۹۸	کمترین فایده نقل این احادیث
۳۰۰	ائمه ^{علیهم السلام} صرفاً مأمور به ظاهر نبوده‌اند
۳۰۳	اعمال ائمه ^{علیهم السلام} تنها صورت و جوب برایشان نداشته است
۳۰۴	نظریّه «عدم جواز قعود بر امام ^{علیه السلام} در صورت وجود یاران»
۳۰۶	نقد و بررسی این نظریّه
۳۰۸	در اختیار نبودن ضابطة کی برای سبب قیام ائمه ^{علیهم السلام}
۳۰۹	تئوری: «رفع علت غیبت، سبب ظهور امام زمان ^{علیه السلام} »
۳۱۱	نقد و بررسی این تئوری
۳۱۲	فصل ۷- بررسی ادله به ظاهر علی بر ضرورت آمادگی مردم برای رفع غیبت
۳۱۴	دلیل اوّل بر ضرورت آمادگی عمومی مردم به عنوان شرط لازم ظهور
۳۱۵	تحوّل دلهای مردم پس از ظهور به دست امام عصر ^{علیه السلام}
۳۱۸	اسلام پس از ظهور: بارگشت یا کراحت
۳۲۰	معنای آیه شریفه: «لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ»
۳۲۲	دلیل دوم بر ضرورت آمادگی عمومی مردم به عنوان شرط لازم ظهور
۳۲۵	منافات نداشتن جنگ و خونریزی پس از ظهور با معجزه بودن آن
۳۲۷	پیروزی مسلمانان در جنگ بدر به اعجاز الهی
۳۲۹	شیاهت قیام امام زمان ^{علیه السلام} به غلبه پیامبر ^{علیه السلام} در جنگ بدر
۳۳۱	الهی بودن امر ظهور حضرت مهدی ^{علیه السلام}
۳۳۱	لشکریان غبیبی امام عصر ^{علیه السلام} در هنگام ظهور
۳۳۳	تشبیه قیام امام زمان ^{علیه السلام} به خروج پیامبر ^{علیه السلام}

فهرست مطالب *

۲۳۶	تأکید بر اعجازآمیز بودن قیام حضرت مهدی ﷺ
۲۳۶	معجزه بودن تکمیل عقول به دست با برکت امام عصر ﷺ
۲۳۸	دلیل سوم بر ضرورت آمادگی مردم به عنوان شرط لازم ظهور
۲۴۱	اتمام حجّت بر مدعیان حکومت جهانی قبل از ظهور امام زمان ﷺ
۲۴۳	عدم ضرورت آمادگی عمومی به عنوان شرط ظهور حضرت مهدی ﷺ
۲۴۵	بعید بودن ظهور مشروط به یأس بشر از قوانین بشری
۲۴۷	مشروط نبودن ظهور به رواج فساد
۲۵۱	فصل ۳- بررسی ظریحیت درباره پیش شرط ظهور
۲۵۱	یک نظریه تاریخی - کلامی در بیان شرایط ظهور
۲۵۴	ظهور مصلحان الهی در غیر نقاط تعادل تاریخ
۲۵۷	رو به سوی رشد نداشتن تاریخ پژوهیت
۲۵۷	درخشنان بودن آینده تاریخ فقط بر اساس اخبار غیبی
۲۵۸	مشروط نبودن ظهور امام زمان ﷺ به پرشدن جهان از ظلم و جور
۲۶۰	استقرار حکومت حضرت مهدی ﷺ مستلزم کشتار عمومی نیست
۲۶۱	دموکراسی، معیار مشروعیت نظام حکومت امام زمان ﷺ نیست
۲۶۲	یک نظریه نقلی - کلامی در ارائه پیش شرط ظهور
۲۶۵	تعیین نشدن پیش شرط ظهور در احادیث
۲۶۷	صحیح نبودن تقسیم‌بندی تاریخ امامت به سه دوره
۲۶۹	نه عدالت خواهی مردم، شرط لازم ظهور است و نه عمل آنها به عدالت
۲۷۲	راز غیبت، آمادگی مردم جهان برای ظهور نیست
۲۷۳	نظریه اختیاری بودن ظهور
۲۷۵	کار خدا بودن ظهور امام زمان ﷺ
۲۷۷	خدایی بودن ظهور امام عصر ﷺ
۲۸۱	برنامه‌ریزی برای پیروزی نهضت امام زمان ﷺ کار مانیست

۱۴ * راز پنهانی و رمز پیدایی

۲۸۱	عدم یأس از ظهور در فرض فراهم نبودن شرایط و زمینه‌های بشری آن
۲۸۳	ایجاد انگیزه برای تلاش و جهاد در صورت اعتقاد به الهی بودن امر ظهور
۲۸۵	ضرورت انجام وظیفه همراه با دعا بر تعجیل فرج امام عصر ^{لائمه}

پیش‌گفتار

در عصر امامت امام عصر^ع، شاید هیچ امری به دشواری و حساسیت غیبت آن حضرت، ابزار آزمایش شیعیان و مؤمنان نبوده باشد. به علاوه، هر چند غیبت خلفای الهی، در امت‌های پیشین، سابقه‌ای دیرین دارد، اما طولانی شدن آن در امت اسلام (تا حدود ۱۲ قرن) زمینه پیدایش ابهامات و اشکالات فراوانی شده است.

غیبت امام^ع از جهات مختلف در معرض آراء و نظریات متفاوت و بعضاً متعارض قرار گرفته است. اوّلین مسأله مورد بحث عبارت است از: «چگونگی ارتباط با آن حضرت در زمان غیبت کبری و نیز طریق بهره‌وری از وجود مقدس ایشان در این دوران». در این مورد دیدگاه‌های ضد و نقیضی نسبت به امکان تشرّف به محضر امام غایب^ع وجود دارد که باید به طور مستدل مورد بحث و بررسی قرار گیرند و مشرب صحیح در این میان شناخته شود.

مسأله دیگر به علت یا علل غیبت امام عصر^ع مربوط می‌شود که از دو منظر عقل و نقل به آن توجّه شده است. در این خصوص مباحث مفصل و مبسוטی تحت عنوان «دلیل یا ادله عقلی غیبت» مطرح شده که صحت ادعای عقلانیت آنها باید با نقد و بررسی عمیق مورد سنجش قرار گیرد. همچنین دلایل نقلی متعددی

برای غیبت در احادیث، ذکر شده که معانی و مفاد آنها نیاز به تأمل و دقّت دارد. احادیث دیگری هم وجود دارند که به صراحت علت غیبت را بیان نکرده‌اند اما برخی نویسنده‌گان و متفکران از آنها علل غیبت را استنباط نموده‌اند. کفايت و عدم کفايت اين ادلّه هم به بحث و بررسی استدلالي محتاج است.

موضوع دیگری که در مبحث غیبت امام عصر^{علیهم السلام} بسیار مهم و عقیده ساز می‌باشد، عواملی هستند که عموماً تحت عنوان شرایط لازم یا کافی برای رفع غیبت (ظهور) آن حضرت مورد استناد واقع شده‌اند. این ادلّه، گاهی نقلی هستند و گاهی هم صورت و ظاهر عقلی دارند. در این مورد نظریاتی وجود دارد که مدعی وجود ارتباط منطقی بین علت غیبت و شرایط و اسباب ظهورند. همچنین نظریه پردازی‌های متفاوتی درباره پیش شرط‌های مختلف برای امر ظهور صورت گرفته که اعتبار و صحّت همه آنها نیاز به بحث و بررسی جدّی دارد. در نوشتار حاضر همه موضوعات فوق مورد تأمل و دقّت قرار گرفته و سعی شده تا در هر یک، اقوال نادرست از آراء صحیح بازشناسی شوند.

بخش اول کتاب اختصاص به معنا و مفهوم غیبت و چگونگی ارتباط با امام غایب دارد (که در ۶ فصل تنظیم شده است). در ضمن این فصول، درباره شوق دیدار امام زمان^{علیه السلام} و امکان وقوع آن در عصر غیبت کبری مباحث مهمی مطرح شده و حجّیت تشریفاتی که از طرق گوناگون مورد ادّعا قرار گرفته بررسی می‌شود. درباره بهره‌وری شیعیان خاصّ آن حضرت از خورشید وجود ایشان نیز در همین بخش سخن گفته‌ایم.

در بخش دوم به بحث و بررسی درباره ادلّه عقلی و نقلی علت غیبت امام عصر^{علیهم السلام} پرداخته‌ایم. در این بخش ابتدا مهم‌ترین بیانات مطرح - در لباس استدلال عقلی غیبت - را مورد نقد و بررسی قرار داده‌ایم و در پایان به این نتیجه رسیده‌ایم که امر غیبت امام زمان^{علیه السلام} امری نیست که علت آن با عقل بشر عادی قابل کشف باشد و احادیث اهل بیت^{علیهم السلام} نیز به صراحت بر همین امر تأکید نموده‌اند. سپس اهم دلایل نقلی - که برای غیبت امام^{علیهم السلام} مطرح شده - را نقل

کرده‌ایم و معنای هر یک را - با توجه به این‌که هیچ‌یک بیان کننده فلسفه و علت غیبت نیستند - توضیح داده‌ایم. در ادامه این بخش، نارسايي ادله نقلی اذعایي بر علت غیبت را روشن ساخته‌ایم.

بخش سوم و پایانی کتاب درباره نظریاتی است که هر کدام به نوعی شرایط لازم یا کافی برای ظهور امام زمان ع قائل شده و آراء خود را مستند به ادله عقلی یا نقلی نموده‌اند. با بیان نقاط ضعف هر یک از این آراء روشن می‌شود که ظهور حضرت مهدی ع هیچ‌گونه پیش شرط بشری ندارد و علاوه بر این‌که راز پنهانی آن امام ع قابل کشف نیست، رمز پیدایی آن حضرت نیز تنها به دست خداوند متعال قابل گشودن می‌باشد و بین این رمز و آن راز هیچ‌گونه ارتباطی - که قابل کشف با عقل عادی بشری باشد - وجود ندارد.

مهم‌ترین ثمرة این بخش، اعتقاد به الهی بودن امر ظهور است (که معنای دقیق و تأثیر عمیق آن در تلاش و جهاد با دشمنان دین به طور مستدل مطرح شده است).

وجود آراء و نظریات متفاوت و بعضًا متعارض در مجموع این مباحث، باعث گردیده که حجم عمدہ‌ای از مطالب کتاب، صرف طرح و نقد نظریات نویسندگان و اندیشمندان گوناگون شود. در این میان با همه احترام و اعتباری که راقم این سطور برای تک‌تک صاحب نظران در این مباحث قائل بوده و هست، در مقام بحث و بررسی علمی سعی نموده عظمت و جلالت شخصیت‌های بزرگ و عالمان نامدار شیعه را سدّ راه تأمّل خود نبیند و این‌گونه باب تفقّه در موضوعات مورد بحث را بر خویش نبندد. لذا ضمن تعظیم و تجلیل از مقام علمی و معنوی همه بزرگان عالم تشییع - که به نحوی آراء ایشان مورد نقد قرار گرفته - خوانندگان محترم را به این واقعیت مهم توجه می‌دهیم که روش پسندیده نقد و بررسی عالمانه و غیر متعصبانه - که همواره در میان عالمان گران قدر شیعه وجود داشته و دارد - درسی است که خود این بزرگواران به پیروی از سفارش‌های امامان معصوم ع به ما آموخته‌اند. بنابراین ادای حق بزرگی که این وارثان علوم

۱۸ * راز پنهانی و رمز پیدایی

اهل بیت ﷺ بر عهده همگان دارند، اقتضا می‌کند که سیره و روش صحیح ایشان در این زمینه همچنان ادامه یابد و هیچ‌گاه تعصّبات و تقلیدهای کورکورانه جای علم و تحقیق را در میان دانش آموختگان مکتب اهل بیت ﷺ نگیرد. به همین دلیل، نویسنده از خوانندگان متعمّق و صاحب نظر در موضوعات کتاب تقاضا دارد که اگر در نقدها و استدلال‌های نقاط ضعفی مشاهده می‌کنند، از اظهار و ابراز آن به صورت علمی و محققانه دریغ نورزنند. خداوند به همهٔ دوستان امام زمان علیه السلام توفیق تفکه در دین و معرفت امامشان را عطا فرماید و این تلاش ناچیز را به شرف قبول و امضای مادر بزرگوار آن حضرت، جناب نرجس خاتون سلام الله علیها برساند.

الهی آمين
سوم جمادی الثانی ۱۴۲۶
تیرماه ۱۳۸۴
سید محمد بنی هاشمی

بِخُشْ اَوْلَ

پیدائی و پہنچانی امام عصر علیہ السلام

در عصر غنیمت

فصل ۱

سابقه غیبت خلیفه الهی در زمین

غیبت خلیفه الهی در زمین، پدیده نو ظهور و بی سابقه‌ای نیست که تنها در امت اسلام رخ داده باشد. بلکه این امر پیشینه‌ای بس دیرینه در امت‌های گذشته داشته است. در اینجا به چند نمونه از این دست اشاره می‌کنیم تا اصل وجود غیبت خلیفه خداوند و نحوه آن، بیشتر مورد توجه قرار بگیرد.

غیبت حضرت ادریس علیہ السلام

خبر غیبت حضرت ادریس علیہ السلام در حدیث مفصلی - به نقل از حضرت باقر العلوم علیہ السلام - بیان شده است^۱. مطابق این حدیث شریف حضرت ادریس علیہ السلام به امر خداوند بیست سال از قوم خود در پنهانی به سر برد. قبل از پنهان شدن، شیعیان خود را که بیست نفر بودند، جمع کرد و به ایشان دستور داد تا در جاهای مختلف پخش شوند. آنها نیز چنین کردند و خود آن حضرت هم در غاری بر فراز کوه بلندی پناه گرفت.

پس از گذشت این مدت، مجبور شد برای کسب روزی از محل پنهانی اش خارج شود و به صورت ناشناس به قریه‌ای وارد گردد. تقدیرات الهی بالآخره او را از ناشناخته بودن خارج کرد و با ظهور ایشان، نعمت بارش باران که در طول این

۱. رجوع شود به: کتاب «کمال الدین و تمام النعمة»، باب ۱، «فی غيبة ادریس النبی علیہ السلام».

مدت از قوم آن حضرت دریغ شده بود، دوباره به آنها عطا شد. غیبت حضرت ادريس^{علیہ السلام} از آنجا آغاز شد که پادشاه جبار آن زمان، ایشان را تهدید به قتل نمود. همین، انگیزه غیبت آن حضرت به امر الهی بود و در اثر این غیبت طولانی، همه مردم - حتی شیعیان ایشان - به نهایت سختی و مشقت گرفتار شدند. هر دو موضوع - هم انگیزه غیبت و هم گرفتاری سخت شیعیان به خاطر طولانی شدن غیبت - در مورد غیبت امام عصر^{علیہ السلام} نیز تکرار شده است.

غیبت خلیفه (یا خلفای) الهی پس از حضرت نوح^{علیہ السلام}

صدقاق دیگر برای غیبت خلیفه الهی پس از وفات حضرت نوح^{علیہ السلام} اتفاق افتاد. مطابق حدیثی که از امام صادق^{علیہ السلام} نقل شده است، آن حضرت در هنگام وفات خود شیعیانش را جمع کرد و خطاب به آنها فرمود:

إِلَمُوا أَنَّهُ سَتَكُونُ مِنْ بَعْدِي غَيْبَةٌ تَظَهُرُ فِيهَا الطَّاغِيَّةُ وَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَ يُفَرِّجُ عَنْكُم بِالْقَائِمِ مِنْ وُلْدِي اسْمُهُ هُودٌ ... يُسْبِهُنِي فِي خَلْقِي وَ خُلْقِي ... فَلِمَ يَرْأُوا يَرْتَقِبُونَ هُودًا وَ يَتَنَظَّرُونَ ظُهُورَهُ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ وَ قَسَطْ قُلُوبُ أَكْثَرِهِمْ فَأَظَاهَرَ اللَّهُ - تَعَالَى ذِكْرُهُ - نَبِيَّهُ هُودًا عِنْدَ الْيَاسِ مِنْهُمْ وَ تَنَاهِي الْبَلَاءِ بِهِمْ.^۱

بدانید که پس از من غیتی خواهد بود که در آن طاغوتها ظاهر خواهند شد و خدای عزوجل به وجود قیام کننده‌ای از فرزندان من - به نام هود - فرج شما را می‌رساند... او در شمایل و اخلاق شبهیه من است... پس آنها پیوسته چشم به راه هود و منتظر ظهورش بودند تا آن که مدت (این غیبت و انتظار) به درازا کشید و دلهای بیشتر ایشان سخت [و سنگ] گردید، در این هنگام خدای متعال پیامبرش هود را ظاهر ساخت در حالی که آنها - از فرج - نامید و در نهایت گرفتاری بودند.

چند نکته در این حدیث شریف، قابل توجه و تأمل است:

۱. کمال الدین و تمام النعمة، باب ۲، ح ۳.

سابقه غیبت خلیفه‌اللهی در زمین * ۲۳

یکی این‌که حضرت نوح^{علیه السلام} فرمود: پس ازمن غیبی خواهد بود، اما حضور خلیفه‌اللهی در زمین رانفی نکرد.

می‌دانیم که مطابق سنت دیرین‌اللهی همیشه بر پهنه زمین، خلیفه‌ای از جانب خداوند وجود دارد، اما این خلیفه ممکن است آشکار و شناخته شده نباشد بلکه ناشناخته و پنهان باشد.^۱ به همین جهت، حضرت نوح^{علیه السلام} به غیبت حجت یا حجت‌های اللهی پس از خود اشاره فرمود، بدون آن‌که هیچ نام و نشانی از آنها بیان فرماید.

نکته دوم این‌که حضرت نوح^{علیه السلام} یکی از فرزندان خود را به نام و نشان معروفی کرد و از او به عنوان «قائم» یاد نمود و وعده داد که فرج شیعیان به ظهور ایشان خواهد بود.

سوم این‌که دوران انتظار فرج شیعیان حضرت نوح^{علیه السلام} به درازا کشید تا آن‌جا که بیشتر آنها به قساوت قلب گرفتار شدند.

چهارم این‌که خدای متعال، حضرت هود^{علیه السلام} را در زمانی ظاهر فرمود که شیعیان از فرج نالمید و در نهایت سختی و گرفتاری بودند.

هر چهار ویژگی در مورد پیامبر اکرم^{صلوات الله عليه و آله و سلم} و غیبت فرزند ایشان -حضرت قائم^{علیه السلام} - تکرار شده است که هر کدام باید در محل خود به تفصیل بیان شود.

غیبت حضرت یوسف^{علیه السلام}

یکی دیگر از انبیای اللهی که به امر خداوند از قوم خود - حتی پدر و برادرانش - غیبت داشت، حضرت یوسف^{علیه السلام} بود.

ایشان سه روز در چاه، چند سالی در زندان و سالهایی هم در کسوت پادشاهی به سر برد که مجموع این ایام بیست سال می‌شود.^۲ فاصله مکانی حضرت یوسف^{علیه السلام} - در زمان سلطنتش بر مصر - با پدرش حضرت یعقوب^{علیه السلام}، مسیری

۱. احادیث مربوط به این بحث در کتاب «کمال الدین و تمام النعمة» باب ۲۲ به تفصیل ذکر شده است.

۲. کمال الدین و تمام النعمة، ابتدای باب ۵.

بود که طی کردن آن در آن روزگار تنها هجده روز طول می‌کشید. با این حال پدر و برادران ایشان از حضور آن حضرت در نزدیکی خود، بی خبر بودند. همچنین برادران یوسف^{علیہ السلام} حتی در هنگام روبه رو شدن با آن حضرت، ایشان را نشناختند و تا خود را معرفی ننمود، ایشان را به جا نیاوردند. امام صادق^{علیہ السلام} در بیان شباهت حضرت صاحب الامر^{علیہ السلام} با جناب یوسف^{علیہ السلام} می فرمایند:

إِنَّ فِي صَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ شَيْهًا مِنْ يُوسُفَ ... إِنَّ إِخْوَةَ يُوسُفَ
كَانُوا أَسْبَاطًا أَوْلَادَ الْأَنْبِيَاءِ تَاجَرُوا يُوسُفَ وَ بَايْعُوهُ وَ خَاطَبُوهُ وَ هُمْ
إِخْوَةٌ وَ هُوَ أَخُوهُمْ فَلَمْ يَعْرُفُوهُ حَتَّى قَالَ: أَنَا يُوسُفُ وَ هَذَا أَخِي فَمَا
تُنْكِرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ الْمُلْعُونَةُ أَنْ يَفْعَلَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِحُجَّتِهِ فِي وَقْتٍ مِنَ
الْأَوْقَاتِ كَمَا فَعَلَ بِيُوسُفَ. إِنَّ يُوسُفَ^{علیہ السلام} كَانَ إِلَيْهِ مُلْكُ مِصْرَ وَ كَانَ بَيْنَهُ
وَ بَيْنَ وَالِدِهِ مَسِيرَةً ثَمَانِيَّةً عَشَرَ يَوْمًا فَلَوْ أَرَادَ أَنْ يُعْلَمَ لَقَدْ رَأَى ذَلِكَ،
لَقَدْ سَارَ يَعْقُوبُ^{علیہ السلام} وَ وُلْدُهُ عِنْدَ الْبِشَارَةِ تِسْعَةً أَيَّامًا مِنْ بَدْوِهِمْ إِلَى مِصْرَ
فَمَا تُنْكِرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَنْ يَفْعَلَ اللَّهُ جَلَّ وَ عَزَّ بِحُجَّتِهِ كَمَا فَعَلَ بِيُوسُفَ
أَنْ يَمْشِي فِي أَسْوَاقِهِمْ وَ يَطَّا بُسْطَهُمْ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ لَهُ كَمَا أَذِنَ
لِيُوسُفَ قَالُوا: إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ؟ قَالَ: أَنَا يُوسُفُ.

حضرت صاحب الامر^{علیہ السلام} شباهتی با جناب یوسف^{علیہ السلام} دارند... همانا برادران یوسف نوادگان و فرزندان پیامبران بودند، با او تجارت و معامله کردند و سخن گفتند در حالی که برادرانش بودند و او هم برادر آنها بود، اما او را نشناختند تا آن که خودش گفت: «من یوسف هستم و این برادر من است». پس چرا این امّت دور از رحمت الهی انکار می‌کنند که خدای عزوجل زمانی با حجت خویش همان کند که با یوسف کرد؟ همانا جناب یوسف پادشاه مصر بود و فاصله میان او و پدرش مسیر هجده روز راه بود، پس اگر (خداؤند) می خواست پدر او را از این امر آگاه کند، می توانست (که البته چنین نکرد). وقتی بشارت یوسف به حضرت یعقوب و فرزندانش رسید، از محل خودشان

۱. اصول کافی، کتاب الحجۃ، باب فی الغيبة، ح ۴.

تا مصر را در نه روز (یعنی نصف مدت معمول) طی کردند. پس به خاطر چه این امت انکار می‌کنند که خدای عزوجل با حجت خود همان کند که با یوسف^{علیہ السلام} کرد، به گونه‌ای که در بازارهای آنها راه رود و روی فرش‌هایشان پا بگذارد (بدون این که شناخته شود) تا این که خداوند در این امر (معرفی خودش) به او اجازه دهد، همان‌گونه که به یوسف^{علیہ السلام} اجازه معرفی داد؟ آنها گفتند: «آیا واقعاً تو خودت یوسف هستی؟» گفت: «من یوسف هستم.»

این حدیث شریف را مرحوم شیخ صدوq نیز در کتاب خود با مختصرا اختلافی در عبارت نقل کرده است. در نقل ایشان پس از جمله «یَطَّا بُسْطَهُم»

تصریح شده است که: «و هم لا يَعْرِفُونَه»^۱ یعنی در حالی که او را نمی‌شناختند.

طبق این حدیث شریف، دو نحوه غیبت برای حضرت یوسف^{علیہ السلام} وجود داشته است: یکی دور بودن ایشان از پدر و سایر اعضای خانواده‌اش که هر چند فاصله مکانی بین آنها زیاد نبود، اما حضرت یعقوب^{علیہ السلام} و سایر فرزندانش از این نزدیکی مکانی - بر اساس علم عادی بشری - مطلع نبودند. بنابراین، غیبت به معنای پنهان بودن محل اقامت حضرت یوسف^{علیہ السلام} از خانواده‌اش بود.

صورت دوم غیبت حضرت یوسف^{علیہ السلام} به این شکل بود که ایشان با مردم - از جمله برادرانش - ملاقات داشت و با آنها صحبت کرد، آنها هم با او صحبت کردند، همچنین با یکدیگر خرید و فروش داشتند. اما تا آن حضرت، خویش را به آنها معرفی نکرد، هیچ‌کدام از برادران، ایشان را نشناختند. پس یکی از معانی غیبت این است که فرد غایب دیده می‌شود اما شناخته نمی‌شود.

مقایسه و تشییه که در فرمایش امام صادق^{علیہ السلام} بین حضرت یوسف^{علیہ السلام} و امام عصر^{علیہ السلام} شده است، نشان می‌دهد که هر دو صورت غیبت در مورد حضرت صاحب الامر (عجل الله تعالیٰ فرجه) وجود دارد و این امر، جای هیچ‌گونه ایراد و انکاری ندارد. امّت نفرین شده‌ای که امام صادق^{علیہ السلام} اشاره فرموده‌اند، همان کسانی هستند که خود را مسلمان و پیرو قرآن و سنت نبوی می‌شمارند، اما با وجود چنین غیبیتی

در حضرت یوسف^{علیه السلام}، نظیر آن را در مورد حضرت مهدی^{عیا السلام} نمی‌پذیرند. اینها همان کسانی هستند که هر چند اصل وجود مصلحی از فرزندان پیامبر^{صلوات الله علیه و سلام} را در آخر الزمان قبول دارند اماً تولّد او را از امام حسن عسکری^{عیا السلام} منکر شده‌اند، چون غیبت آن حضرت را در این زمان طولانی نمی‌پذیرند. متأسفانه اکثریت مسلمانان با این‌که به اصل مهدویت معتقد‌ند، ولی جزء همین گروه منکران غیبت می‌باشند.

غیبت خلفای الهی پیش از ظهور حضرت موسی^{عیا السلام}

برخی دیگر از حجّت‌های الهی که به امر پروردگار از امت خوش غیبت اختیار کردند، خلفای قبل از حضرت موسی^{عیا السلام} بودند. مطابق حدیثی که حضرت زین العابدین^{عیا السلام} از جدّ بزرگوار خود -نبی اکرم^{صلوات الله علیه و سلام}- نقل فرموده‌اند: «حضرت یوسف^{عیا السلام} در هنگام وفات، شیعیان و اهل بیت خود را جمع کرد و آنها را از سختی‌هایی که پس از او خواهند دید، مطلع ساخت. به آنها خبر داد که مردانشان کشته می‌شوند، شکم‌های زنان باردارشان را پاره می‌کنند و کودکانشان را سر خواهند برید و این گرفتاری‌ها ادامه خواهد داشت تا زمانی که خداوند، قیام کننده‌ای از فرزندان «لاؤی بن یعقوب» را آشکار کند، سپس ویژگی‌های ظاهری آن قائم را برای ایشان بیان نمود، آنها هم به همین وصیّت تمسّک نمودند». آن‌گاه پیامبر اکرم^{صلوات الله علیه و سلام} فرمودند:

وَقَعَتِ الْغَيْةُ وَالسُّدَّةُ عَلَى بَنِ إِسْرَائِيلَ وَهُمْ مُسْتَظْرُونَ قِيَامَ الْقَائِمِ^{عیا السلام}

اربع مائة سنة حتّی اذا بُشّرُوا بِولادتِه...^۱

غیبت (حجّت‌های الهی) و سختی بر بني اسرائیل واقع شد، در حالی که آنها چهار صد سال را در انتظار قیام قائم^{عیا السلام} سپری کردند، تا آن‌که به ولادت او بشارت داده شدند....

ملاحظه می‌شود که در این فرمایش، تصریح به وقوع غیبت کرده‌اند. این غیبت مربوط به خلفای الهی قبل از حضرت موسی^{عیا السلام} می‌شود که برای مردم شناخته

۱. کمال الدین و تمام النعمة، باب ۶، ح ۱

شده نبودند. از آن‌جا که هیچ‌گاه زمین از حجت یا حجت‌های الهی خالی نمی‌ماند، پس در طول این چهار صد سال، این حجت‌ها ناشناخته بودند و از همین جهت، تعبیر غیبت در مورد ایشان به کار رفته است.

غیبت حضرت موسی علیہ السلام

یکی دیگر از انبیای بزرگ الهی که از قوم خود غیبت اختیار کرد، حضرت موسی علیہ السلام - از پیامبران اولو‌العزم الهی - بود. طبق حدیث منقول از پیامبر اسلام علیه السلام پس از ولادت حضرت موسی علیہ السلام بنی اسرائیل که از چهار صد سال پیش، انتظار ظهور قائم را می‌کشیدند، موفق به زیارت آن حضرت در سن جوانی شدند و در پیشگاه الهی سجدۀ شکر به جا آوردند. در این ملاقات زودگذر، موسی علیہ السلام فقط یک جمله به ایشان گفت و سپس از دیدگانشان غایب شد. متن فرمایش پیامبر اکرم علیه السلام در این خصوص چنین است:

... قال: أرجو أن يعجل الله فرجكم ثم غاب بعد ذلك وخرج إلى مدینة مدین فأقام عند شعيب ما اقام فكانت العيّنة الثانية أشد عليهم من الأولى وكانت نيناً وخمسمائة سنةً واشتدت البلوى عليهم ...^۱

(موسی علیہ السلام) فرمود: امیدوارم خداوند فرج شما را جلو اندازد، سپس غایب شد و به شهر مدین رفت و مدت اقامتش را در آن‌جا ماند. غیبت دوم برای آنها از اولی سخت‌تر بود و پنجاه و چند سال طول کشید و (در این مدت) گرفتاری آنها شدت یافت....

بنابراین حضرت موسی علیہ السلام از زمان تولد، دو غیبت داشت. بنی اسرائیل که از ولادت ایشان خبر داشتند، از دیدارش محروم بودند، تا آن‌که به صورت ظاهراً اتفاقی، ایشان را در سن جوانی زیارت کردند، اما این ملاقات طولی نکشید و آن حضرت بلافصله برای بار دوم از دیدگان آنها غایب شد. این غیبت دوم، هم طولانی‌تر از اولی بود و هم بر بنی اسرائیل سخت‌تر و شدیدتر گذشت. به این

۱. کمال الدین و تمام النعمة، باب ۶، ح ۱

ترتیب می‌توان گفت که از جهت غیبت (به خصوص تحقیق دو غیبت) بین حضرت موسی علیهم السلام و امام عصر علیهم السلام شباخت وجود دارد. امام صادق علیهم السلام در بیان این وجه شباخت فرمودند:

فِي الْقَائِمِ عَلِيِّاً سُنَّةُ مِنْ مُوسَى بْنِ عُمَرَ ... خِفَاءُ مَوْلِدِهِ وَغَيْبُهُ عَنْ قَوْمِهِ.

در امام قائم علیهم السلام ستی از حضرت موسی بن عمران علیهم السلام است: پنهانی ولادتش و نهانی از قومش.

سپس راوی سؤال نمود که غیبت حضرت موسی علیهم السلام چقدر طول کشید؟
حضرت فرمودند: «بیست و هشت سال». ^۱

این بیست و هشت سال، به او لین غیبت ایشان مربوط می‌شود که بنی اسرائیل در این فاصله سراغ ایشان را می‌گرفتند، اما خبری پیدا نمی‌کردند و لذا کاملاً از او بی‌اطلاع بودند.^۲ احادیث و اخبار مربوط به حضرت موسی علیهم السلام نشان می‌دهد که در این مدت، عموم مردم اگر هم ایشان را می‌دیدند، نمی‌شناخند. بنابراین حضرت موسی علیهم السلام علاوه بر داشتن اصل دو غیبت - یکی کمتر و دیگری طولانی تر - از جهت نحوه غیبت نیز دو تجربه داشته است: یکی نبودن در میان مردم و خارج بودن از شهر و دیار آنها و دوم ناشناخته بودن در عین سکونت در همان شهر و احیاناً رفت و آمد بین مردم. هر دو صورت غیبت، در مورد امام عصر علیهم السلام نیز امکان‌پذیر است.

معنای غیبت امام عصر علیهم السلام

مواردی که از غیبتهای انبیای گذشته بیان شد، از چند جهت در مورد غیبت امام عصر علیهم السلام قابل استفاده است.

یکی از این جهات معنا و مفهوم غیبت ایشان است که می‌توان گفت به دو

۱. کمال الدین و تمام النعمة، باب ۶، ح ۳.

۲. کمال الدین و تمام النعمة، باب ۶، ح ۲.

صورت می تواند باشد: یکی غیبت بدن و جسم شریف ایشان از میان مردم و دیار آنان، دوم غیبت عنوان و وصف آن حضرت به طوری که دیده شوند، اما همچنان ناشناس باقی بمانند. این دو صورت با یکدیگر قابل جمع هستند، یعنی غیبت امام زمان ع هم می تواند به صورت اول باشد و هم به صورت دوم. ممکن است گاهی به شکل اول رخ دهد و گاهی به شکل دوم یا بعضی با نوع اول آن رویه رو شوند و برخی دیگر با گونه دوم. در احادیث ائمه ع به وقوع هر دو حالت تصریح شده است.

در حدیثی که از امام صادق ع نقل کردیم، تعبیر ایشان چنین بود: «أَنْ يَمْشِي فِي أَسْوَاقِهِمْ وَ يَطَّاَبُسُطَهُمْ وَ هُمْ لَا يَعْرُفُونَهُ». از این عبارت فهمیده می شود که امام عصر ع با بدن شریف خود، میان مردم رفت و آمد می کنند، اما افراد، عموماً ایشان را نمی شناسند. با این ترتیب، غیبت حضرت، منافاتی با حضور جسمی ایشان ندارد، آن چه مهم است، ناشناخته بودن ایشان می باشد.

در احادیث دیگری که موضوع غیبت امام عصر ع مطرح شده، به «عزلت» ایشان اشاره شده است. امام سجاد ع در بیان وجه شباهت آن حضرت به حضرت ابراهیم ع فرموده اند:

أَمَّا مِنْ ابْرَاهِيمَ فَخِفَاءُ الْوِلَادَةِ وَ اعْتِزَالُ النَّاسِ.^۱

اما سنتی که از ابراهیم در امام عصر ع وجود دارد، پنهان بودن ولادت و کاره گیری از مردم می باشد.

همچنین امام صادق ع در مورد غیبت امام زمان ع چنین فرمودند:

لَا بَدَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ مِنْ غَيْبَةٍ وَ لَا بَدَّ لَهُ فِي غَيْبَتِهِ مِنْ عُزْلَةٍ.^۲

تعابیر «عزلت» و «اعتزال» به معنای کاره گیری ایشان از مردم است و اصولاً یکی از معانی غربت آن امام عزیز در زمان غیبت، همین دور بودن ایشان از

۱. کمال الدین و تمام النعمة، باب ۳۱، ح. ۳.

۲. النبیة، نعمانی، باب ۱۰، ح. ۴۱.

دوستان و شیعیان خود می‌باشد.^۱

نتیجه‌ای که از این دو گونه احادیث استفاده می‌شود، این است که هر دو حالت مذبور در غیبت امام عصر^{علیهم السلام} وجود دارد: هم دوری و جدایی از مردم و هم ناشناخته بودن با وجود حضور در میان ایشان. همان‌طور که گفته شد، ممکن است هر یک از این دو گونه بر اساس زمان‌ها یا افراد مختلف رخ دهد.

اما تعبیر دیگری هم در توضیح معنای غیبت امام زمان^{علیهم السلام} از امام صادق^{علیهم السلام} نقل شده است:

لِلْقَائِمِ غَيْبَتَانِ يَسْهُدُ فِي إِحْدَاهُمَا الْمَوَاسِمَ يَرَى النَّاسَ وَ لَا يَرَوْنَهُ.^۲

حضرت قائم^{علیهم السلام} دو غیبت دارند^۳ که در یکی از آن دو، شاهد موافق حج هستند، ایشان مردم را می‌بینند ولی مردم ایشان را نمی‌بینند.

در این حدیث شریف، کلمه «یَسْهُدُ» آمده است. این کلمه به دو معنا به کار می‌رود: یکی به معنای «حضور یافتن» و دیگر «به چشم دیدن».^۴ «یَسْهُدُ» به هر یک از این دو معنا که باشد، ظهور در حضور جسمانی حضرت در موافق حج دارد. البته این حضور- چنان‌که در خود حدیث فرموده‌اند- مربوط به یکی از دو غیبت امام عصر^{علیهم السلام} است، اما غرض ما از طرح و توضیح آن، این است که تعبیر «یَرَى النَّاسَ وَ لَا يَرَوْنَهُ» را بیان کنیم و معنای آن را با توجه به توضیحات گذشته روشن نماییم.

در صورتی که امام^{علیهم السلام} در مراسم حج حضور داشته باشند، می‌توان گفت که ایشان مردم را با چشم می‌بینند، اما عموم مردم از دیدن آن حضرت محروم هستند. این ندیدن مردم به دو صورت محتمل است: یکی این‌که به اعجاز الهی و علی‌رغم حضور جسمانی آن حضرت، مردم از دیدن شخص ایشان، ناتوان باشند.

۱. توضیح این معنای غریب را در کتاب «آفتاب در غریب» فصل ۴ از بخش سوم مطالعه فرمایید.

۲. اصول کافی، کتاب الحجۃ، باب فی الغيبة، ح ۱۲.

۳. مراد از این دو غیبت، دو مرحله از غیبت است که غیبت صغیری و کبری نامیده می‌شوند نه دو معنایی از آن که فعلاً محل بحث می‌باشد.

۴. شَهَدَ الْمَجْلِسُ: حَضَرَهُ وَ شَهَدَ الْحَادِثَ: عَائِنَةُ (المعجم الوسيط ص ۴۹۷).